

ΝΟΜΟΣ: 4369/29

Περί κυρώσεως του Ν.Δ. της 23 Σεπτ. 1925, δι' ου εκυρώθη σχέδιον διεθνούς συμβάσεως ευρέσεως εργασίας.
(ΦΕΚ 291/Α/17-8-29)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Έχοντες υπ' όψει το άρθρον 75 του Συντάγματος εκδίδομεν τον επόμενον Νόμον, ψηφισθέντα υπό της Βουλής και της Γερουσίας.

Άρθρον μόνον

Κυρούται το Ν.Δ. της 23 Σεπτ. 1925 περί κυρώσεως του εν Γενεύη υπογραφέντος σχεδίου διεθνούς συμβάσεως ευρέσεως εργασίας εις ναυτικούς, δημοσιευθέν εις το υπ' αριθ. 291 της 7 Οκτωβρίου 1925 φύλλον της εφημερίδος της Κυβερνήσεως, έχον ούτω:

Άρθρον πρώτον

Κυρούται το ακόλουθον σχέδιον συμβάσεως "περί ευρέσεως εργασίας εις ναυτικούς":

Σχέδιον Συμβάσεως περί ευρέσεως εργασίας εις ναυτικούς

Η γενική συνδιάσκεψις της Διεθνούς Οργανώσεως Εργασίας της Κοινωνίας των Εθνών. Συγκληθείσα εν Γενεύη υπό του διοικητικού συμβουλίου του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας, την 15 Ιουνίου 1920.

Αποδεχθείσα διαφόρους προτάσεις περί ελέγχου των όρων προσλήψεως ναυτικών, εξευρέσεως εργασίας, όρων εφαρμογής επί ναυτικών της συμβάσεως και συστάσεων γενομένων εν Ουάσιγκτων κατά τον παρελθόντα Νοέμβριον σχετικώς με την ανεργίαν και εξασφάλισιν κατά της ανεργίας, ζήτημα αποτελούν το δεύτερον θέμα της ημερησίας διατάξεως της συνόδου της εν Γενεύη συνελθούσης συνδιασκέψεως, και

Αποφασίσασα ίνα αι προτάσεις αύται συνταχθώσιν υπό τύπον σχεδίου διεθνούς συμβάσεως.

Αποδέχεται το κάτωθι σχέδιον συμβάσεως προς επικύρωσιν υπό των μελών της Διεθνούς Οργανώσεως Εργασίας, συνωδά ταις διατάξεσι του σχετικού μέρους της συνθήκης των Βερσαλλιών της 28ης Ιουνίου 1919, της συνθήκης του Αγίου Γερμανού της 10ης Σεπτ. 1919, της συνθήκης του Νείγυ της 27 Νοεμ. 1919 και της συνθήκης του Μεγάλου Τριανόν της 4ης Ιουλίου 1920.

Άρθρον 1

Προς εφαρμογήν της παρούσης συμβάσεως, ο όρος "ναυτικός" περιλαμβάνει πάντας τους υπηρετούντας ως μέλη του πληρώματος πλοίων εκτελούντων θαλασσίους πλόας, εξαιρουμένων αξιωματικών.

Άρθρον 2

Η εξεύρεσις εργασίας εις ναυτικούς δεν δύναται ν' αποτελέση αντικείμενον εμπορίου, εξασκουμένου προς κερδοσκοπίαν παρ' οιοδήποτε προσώπου, εταιρείας ή ιδρύματος. Ουδεμία εξεύρεσις εργασίας δύναται να δώση αφορμήν εις πληρωμήν αμοιβής τινος αμέσως ή εμμέσως εκ μέρους ναυτικών οιοδήποτε πλοίου προς πρόσωπόν τι, εταιρείαν ή ίδρυμα.

Εν εκάστη χώρα δια νόμου θέλουσι θεσπισθή ποιναί δια πάσαν, παράβασιν των διατάξεων του παρόντος άρθρου.

Άρθρον 3

Κατ' εξαίρεσιν των διατάξεων του άρθρου 2, εις παν πρόσωπον, εταιρείαν ή ίδρυμα, ενεργούν ήδη προς επικερδή σκοπόν το εμπόριον εξευρέσεως εργασίας, δύναται να επιτραπή προσωρινώς, αδεία της Κυβερνήσεως, η εξακολούθησις του εμπορίου τούτου, υπό τον όρον ίνα αι εργασίαι αυτού τεθώσιν υπό τον έλεγχον της Κυβερνήσεως προς περιφρούρησιν των δικαιωμάτων πάντων των ενδιαφερομένων μερών.

Έκαστον Μέλος, επικυρούν την παρούσαν Σύμβασιν, οφείλει να επιβλέπη, όπως οργανωθή και διατηρηθή σύστημα αποτελεσματικών και εκπληρούν τας ανάγκας δωρεάν υπηρεσίας εξευρέσεως εργασίας εις ναυτικούς. Το εν λόγω σύστημα δύναται να οργανωθή και διατηρηθή.

1. Είτε εν ελλείψει συνδεδυασμένης ενεργείας τοιαύτης φύσεως υπ' αυτού του Κράτους.
2. Είτε παρά αντιπροσωπευτικών σωματείων εφοπλιστών και ναυτικών ενεργούντων από κοινού υπό τον έλεγχον κεντρικής τινος Αρχής.

Αι εργασίαι των υπηρεσιών της εξευρέσεως εργασίας θα διευθύνωνται υπό ατόμων κεκτημένων πρακτικήν ναυτικήν πείραν.

Οσάκις συνυφίστανται γραφεία ευρέσεως εργασίας διαφόρων τύπων δέον να ληφθούν μέτρα προς συντόνισιν της ενεργείας αυτών επί ομοιομόρφου βάσεως καθ' άπασαν την επικράτειαν.

Άρθρον 5

Θέλουσιν συσταθή Συμβουλευτικά Επιτροπαί εξ ισαριθμών αντιπροσώπων των εφοπλιστών και των ναυτικών, αίτινες θα αποφαίνωνται δια παν το αφορών την λειτουργίαν των γραφείων τούτων.

Κατά τα λοιπά η Κυβέρνησις εκάστης Χώρας δικαιούται να κανονίση τα δικαιώματα των επιτροπών τούτων δια παν το αφορών ιδίως εις την εκλογήν του Προέδρου εκτός των μελών αυτών την υπαγωγήν αυτών εις τον έλεγχον του Κράτους και το δικαίωμα να δέχωνται την συνδρομήν ατόμων ενδιαφερομένων δια την ευζωϊαν των ναυτικών.

Άρθρον 6

Κατά την διάρκειαν των εργασιών προς εξεύρεσιν εργασίας ο ναυτικός οφείλει να έχη το δικαίωμα εκλογής πλοίου, ο δε εφοπλιστής το της εκλογής του πληρώματος αυτού.

Άρθρον 7

Η σύμβασις της ναυτολογίας δέον να περιέχη άπάσας τας απαιτουμένας εγγυήσεις δια την προστασίαν πάντων των ενδιαφερομένων μερών και εις τους ναυτικούς παρεσχεθήσονται πάσαι αι ευκολίαι προς εξεύρεσιν ταύτης προ και μετά την υπογραφήν.

Άρθρον 8

Έκαστον Μέλος επικυρούν την παρούσα Σύμβασιν, θα λάβη μέτρα ίνα αι ευκολίαι εξευρέσεως εργασίας ναυτικών, αι παρά της παρούσης Συμβάσεως προβλεπόμεναι, είνε εις την διάθεσιν των ναυτικών άσης Χώρας επικυρωσάσης την παρούσαν Σύμβασιν, εν ανάγκη δε και δια της συστάσεως δημοσίων υπηρεσιών, υπό επιφύλαξιν ίνα αι συνθήκαι εργασίας ώσι σχεδόν αι αυταί.

Άρθρον 9

Εκάστη Χώρα δικαιούται να αποδειχθή ή μη διατάξεις αναλόγους προς τας της παρούσης συμβάσεως εις παν το αφορών και τους αξιωματικούς του καταστρώματος και τους αξιωματικούς μηχανικούς.

Άρθρον 10

Παν Μέλος, το οποίον θα κυρώση την παρούσαν Σύμβασιν, δέον να ανακοινοί εις το Διεθνές Γραφείον Εργασίας πάσας τας στατιστικάς ή άλλας πληροφορίας, τας οποίας διαθέτει δια παν το αφορών την ανεργίαν ναυτικών και την λειτουργίαν των Γραφείων τούτων της ευρέσεως εργασίας δια τους ναυτικούς.

Εις το Διεθνές Γραφείον Εργασίας ανήκει να εξασφαλίση, εν συμφωνία μετά των Κυβερνήσεως και των ενδιαφερομένων Οργανώσεων εν εκάστη Χώρα, την συσχέτισιν των διαφόρων εθνικών συστημάτων εξευρέσεως εργασίας εις ναυτικούς.

Άρθρον 11

Παν μέλος της Διεθνούς Οργανώσεως Εργασίας, επικυρούν την παρούσαν Σύμβασιν, υποχρεούται να εφαρμόση αυτήν εις εκείνας εκ των αποικιών του ή κτήσεων ή εκείνα εκ των προτεκτοράτων αυτού, άτινα δεν αυτοδιοικούνται τελείως, υπό τας εξής επιφυλάξεις:

α') Ότι αι διατάξεις της Συμβάσεως δεν καθίστανται ανεφάρμοστοι ένεκα τοπικών συνθηκών

β) Ότι αι κριθησόμεναι αναγκαίαι τροποποιήσεις προς προσαρμογήν της Συμβάσεως εις τας τοπικάς συνθήκας δύνανται να εισαχθώσιν εις αυτήν.

Έκαστον Μέλος δέον να κοινοποιήση εις το Διεθνές Γραφείον Εργασίας την απόφασιν αυτού δι' εκάστην αποικίαν ή κτήσιν έκαστον προτεκτοράτον αυτού μη αυτοδιοικούμενον τελείως.

Άρθρο 12

Αι επίσημοι επικυρώσεις της παρούσης Συμβάσεως κατά τους υπό του XIII Μέρους της Συνθήκης των Βερσαλλιών της 28 Ιουνίου 1919, της Συνθήκης του Αγίου Γερμανού της 10 Σεπτεμβρίου 1919 και της Συνθήκης του Μεγάλου Τριανόν της 4 Ιουνίου 1920 προβλεπομένους όρους ανακοινωθήσονται τω Γενικό Γραμματεί της Κοινωνίας των Εθνών και παρ' αυτού θέλουσι πρωτοκολληθή.

Άρθρον 13

Ευθύς ως αι επικυρώσεις δύο Μελών της Διεθνούς Οργανώσεως Εργασίας πρωτοκολληθώσι παρά τη Γραμματεία, ο Γενικός Γραμματεύς της Κοινωνίας των Εθνών θέλει ανακοινώσει τούτο εις πάντα τα Μέλη της Διεθνούς Οργανώσεως Εργασίας.

Άρθρον 14

Η παρούσα Σύμβασις τεθήσεται εν ισχύ από της ημέρας καθ' ήν η κοινοποιήσις αυτή εγένετο υπό του Γενικού Γραμματέως της Κοινωνίας των Εθνών, θέλει δε καταστή υποχρεωτική δια τα Μέλη τα πρωτοκολλήσαντα αυτήν παρά τη Γραμματεία.

Συνεπώς η παρούσα σύμβασις τεθήσεται εν ισχύ απέναντι άλλου τινός Μέλους αφ' ής η επικύρωσις υπό του Μέλους τούτου επρωτοκολλήθη παρά τη Γραμματεία.

Άρθρον 15

Υπό την επιφύλαξιν των διατάξεων του άρθρου 14, παν Μέλος επικυρούν την παρούσαν Σύμβασιν υποχρεούται να εφαρμόση τας διατάξεις αυτής το βραδύτερον την 1 Ιουλίου 1922 και να λάβη τα αναγκαία μέτρα, ίνα καταστήση αποτελεσματική την εφαρμογήν της συμβάσεως ταύτης.

Άρθρον 16

Παν Μέλος, κυρώσαν την παρούσαν Σύμβασιν, δύναται να καταγγείλη αυτήν μετά πάροdon πενταετίας από της αρχικής αυτής ισχύος δια πράξεως κοινοποιουμένης εις τον Γενικόν Γραμματέα της Κοινωνίας των Εθνών και παρ' αυτού πρωτοκολλουμένης.

Η καταγγελία καθίσταται οριστική μετά εν έτος από της πρωτοκολλήσεως αυτής παρά τη Γραμματεία.

Άρθρον 17

Το Διοικητικόν Συμβούλιον του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας οφείλει άπαξ τουλάχιστον ανά δεκαετίαν να υποβάλλη εις την Γενικήν Συνδιάσκεψιν έκθεσιν περί της εφαρμογής της παρούσης Συμβάσεως και κρίνη εάν υφίσταται λόγος εγγραφής εν τη Ημερησία διατάξει της Συνδιασκέψεως θέματος περί αναθεωρήσεως ή μεταρρυθμίσεως της ρηθείσης Συμβάσεως.

Άρθρον 18

Το Γαλλικόν και Αγγλικόν κείμενον της παρούσης Συμβάσεως θεωρούνται αμφοτέρα αυθεντικά.

Άρθρον δεύτερον

1. Πάσα παράβασις των διατάξεων του άρθρου 2 της Συμβάσεως περί ής το άρθρον 1, τιμωρείται κατά τας διατάξεις του άρθρου 7 του από 17 Οκτωβρίου 1923 Νομοθετικού Διατάγματος «περί ναυτικής εργασίας και ναυτικών Σωματείων» δια φυλακίσεως μέχρις ενός έτους.
2. Πλοίαρχος ή Κυβερνήτης ναυτολογών πλήρωμα εξευρεθέν αυτώ τη επ' αμοιβή μεσολαβήσει οιοδήποτε προσώπου, εταιρείας ή ιδρύματος, καθίσταται ένοχος βαρέος πειθαρχικού παραπτώματος και τιμωρείται εφ' εκάστη ναυτολογία δια του ανωτάτου ορίου του προστίμου του οριζομένου υπό του άρθρου 84 του Ποινικού και Πειθαρχικού Κώδικος του Εμπορικού Ναυτικού.
3. Η σύμβασις περι πληρωμής οιασδήποτε αμοιβής δι' εξεύρεσιν εργασίας είνε αυτοδικαίως άκυρος. Τα επί τοιαύτη αιτία καταβληθέντα υπό του εργάτου θαλάσσης δύνανται να αναζητηθώσιν υπ' αυτού, εφ' όσον δεν παρήλθεν έτος από της πληρωμής.

Άρθρον τρίτον

Δια διατάγματος ορισθήσεται η έναρξις της ισχύος του παρόντος και κανονισθήσεται ο τρόπος της λειτουργίας της υπηρεσίας ευρέσεως εργασίας, ως και πάσα άλλη σχετική λεπτομέρεια.

Ο παρών νόμος ψηφισθείς υπό της Βουλής και της Γερουσίας και παρ' Ημών σήμερα εκδοθείς, δημοσιευθήτω δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως και εκτελεσθήτω ως νόμος του Κράτους.

Εν Ύδρα τη 13 Αυγούστου 1929

Ο πρόεδρος της Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ο επί των Ναυτικών Υπουργός
Δ. Νότη Μπότσαρης

Εθεωρήθη και ετέθη η μεγάλη του Κράτους σφραγίς.

Εν Αθήναις τη 16 Αυγούστου 1929

Ο Υπουργός της Δικαιοσύνης

Δ. Δίγκας